

ביג'י בס'ניוה

ראש הממשלה, דויד בן-גוריון, טען לא מכבר, כי אינו מבזבז את זמנו "על סינימאים". השבוע סר ממינהגו שלא לבקר בקולנוע, הלך בלחי פמלייתו לחזות סרט. המאורע שבגללו היה ביג'י מוכן להסריח את עצמו: הסרט התעודתי הגרמני, גן העדן וכבשן האש, הודן בישראל, ואשר הוקרן במיוחד עבורו. הצגת הסרט בפני קהל אורחי ישראל נאסרה, אולם זה לא הפריע לביג'י לראותו — הוא כנראה אינו מושפע מסרטים גרמניים כאשר אורחי המדינה . . . תת-הרבסטחון, שמעון פרס, סיפר סיפור הקשור בשמועות שנוצרו ציבור אודותיו: "בוקר אחד צילצל אלי אדם שרק בערב קודם קיימתי עימו שיחה ושאל אותי: מה, שלומך, שמעון? אני שומע כאילו נטפפת לפני עשרה ימים? השבתי לו: הרי רק אמש התראינו? אמר האיש: נו, אחרי הכל, מוטב לבדוק עוד פעם". . . מזכיר מפא"י, יוסף אלמוגי, קיבל השבוע את ההלם הקשה ביותר של חייו. הוא ניגש לבקר אסיפה של בעלי מלאכה של מפא"י, במלון שרתון, בה השתתף גם ראש עיריית תל-אביב, מרדכי נמיר. כשינסו לאלום, נעצר נדהם: על הבמה ניצבו שני צעירים ושתי צעירות, צעקו בכל כוחם: "בוז לבן-גוריון! בוז לבן-גוריון!" והקהל, כולל ראש העיר, התגלגל מרוב צחוק. אלמוגי לא הבין מה קורה עד שהסרטים הסבירו לו: להקת מועדון החמאם, הציגה בפני המוזמנים את התוכנית מישלי ערב. אלמוגי ניכנס בדיוק בקטע הסאטירה על קומוניסטים ערביים, הצופים נגד ראש הממשלה . . . באסיפת סטודנטים באוניברסיטת בראייל, סיפר מנהיג חרות מנחם בגין, בין השאר, זיכרונות מתקופת הקרב על לאטרון, במלחמת העצמאות. בגין עמד אז בראש המטה שהיה ממונה על העברת האצ"ל לצה"ל. לדבריו, הופיעו אצלו לפתע "ג' אד יודין וישראל ג'ולדי", ובפיהם בק שה: שהאצ"ל יעלה על רמלה כדי להוציא את גדודי הלגיון מלאטרון. סיפר בגין: "אני רואה עדיין את הבעת פניהם בשעה שהתחננו: אתם פריכים להתקיף את רמלה כי בלאטרון ממש שחור!". . . הופעתו המרשימה של איש המחזרת מגישו תילנה אבא קובנר, במשפט אייכמן, העלתה סיו פור נוסף. שנתים אחרי מלחמת העולם השנייה, אחרי שקובנר השתתף בטקס גילוי אנדרטה לזכר מורדיו גטו ווארשה על חור-בות הגטו, הגיע אליו מיכתב מגרמני אל-מוני, שהיה נוכח באותו מעמד. טען אותו גרמני במיכתבו: אין זה נכון שלא היתה מחזרת אנטי-נאצית בגרמניה. להיפך, היתה קיימת מחזרת שפעלה אף בשורות הצבא הגרמני. כדי להוכיח זאת, צייר אותו גר-מני למיכתבו כרוז בגרמנית, שהופץ בין חיילי הוורמאכט ושקרא לחיילים לא להשתתף במלחמה המסורפת של היטלר. מה ש אותו גרמני לא ידע הוא שמחבר הכרוז לא היה אלא — אבא קובנר עצמו.

מרים זוהר - ספורטאית

שחקנית הביטח, מרים זוהר, התגלתה השבוע כאוהדת נלהבת של קבוצת הכדור-רגל מכבי תל-אביב. היא חזתה במישחק של הקבוצה נגד קבוצת צילסי הלונדונית,

פסוקי

- זאב הרינג, חבר מזכירות מפא"י, בנאום-בחירות בו הסביר מדוע צריך לבחור בבן-גוריון: "נאצר וחוסין אינם מכירים את השמות רוזן וגלילי, אך לעומת זאת השם בבן-גוריון אומר הרבה מאוד לנאצר".
- יוסף תמיר, מזכיר המפלגה הליברלית, בתגובה על הכרוז שהוציאה מפא"י, בו כינתה את המפלגה הליברלית בשם מפלגה-שליעזים: "טוב, לא לכל אחד יש יועצים כמו ד"ר ישראל בר".
- ח"כ מפא"י, כבה אידלסון, באסיפת פעילות הבחירות של מפא"י: "רק במפא"י הערובה לשמירה על זכר יות הנשים בישראל".
- יוסף אלמוגי, מזכיר מפא"י:

לידתו של ואצי

(המשך מעמוד 9)

שרות-הבטחון של הרכיסי-פירר ס.ס. לא היה אלא מנגנון-מודיעין פרטי, חובבני למדי, של אחד מאגפי המפלגה הנאצית, שהתחרה עם מוסדות המדינה, מוסדות ה-צבא וגם עם שאר מוסדות המפלגה עצמה. תפקידו המקורי, אשר למענו הוקם, היה לרגל אחרי חברי המפלגה עצמם, לאסוף עליהם תיקים, לפקח על חייהם הפרטיים והפוליטיים. לא מן הנמנע שאייכמן ידע זאת בהתנדבו לשרות זה — למרות הכח-שותיו.

אחד השגעות העיקריים של הימלר, ושאר גדולי הרייך, היה קשור בבונים ה-חופשיים. המיכנה הבינלאומי של הבונים, עורר תמיד חשד עמוק בקרב חוגי הריאקציה הקיצונית והקצונה הגבוהה של גרמניה. מחוגים אלה עבר חשד זה לתנועה הנאצית. שרות הבטחון של הימלר קיבל על עצמו להכין כרטיסייה ענקית, שכללה את שמות כל חברי לשכות הבונים החופשיים בגר-מניה, בתור אויבים פוטנציאליים של הרייך השלישי.

בעבודה משעממת זו הועסק גם אייכמן. ביום הראשון של עבודתו היתה לו הרגשה מוזרה, כאשר עבר במגפיו הכבדים על ריצפת-העץ המהודרת של הארמון, על פני ארון-מתים גדול מאבן, שהיה חלק מתערוכה מתמדת של ענייני הבונים. כל זה היה זר לו ומור. אחרי ארוחת-הצהריים נירדם באמצע עבודתו ונחר בקול רם — כי ב-דכאו היו אנשי ה-ס.ס. רגילים לישון בשעה זו. מפקדו צחק והניח לו לנחור.

כעבור זמן הועבר אייכמן מן הכרטיסייה לעבודה משעממת אחרת, בתערוכה המת-מדת. הטל עליו למיין את הסמלים והחרי-מות של לשכות הבונים, לרשום אותם בקאטאלוג ולהדביק אותם על קרטונים, כמו-צגים במוזיאון זה. מאחר שלמד פעם משך מיספר חודשים לאיטנית, סברו כי יצליח לטפל במטבעות אלה, שנשאו כתובות לא-טיניות.

המוזיאון עורר את סקרנות כל המנהיגים הנאציים, ואחדים מהם באו לבקר בו. כך ראה אותם אייכמן, הרביטוראי הקטן, בי-פעם הראשונה. לעתים גם ניתן לו להסביר להם פרט זה או אחר. הדבר לא נעם לו ביותר, כי הימלר נהג להביא את אורי-חיו מאוחר בערב, וכל אנשי המחלקה נאל-צו לשבת ולחכות לבואם.

פעם בא גבלס, בלחיית הימלר והיידריך. הוא ניצען את ראשו ללא הרף. פעם אחרת בא גרינג, גם הוא בחברת הימלר או הייד-ריך. "תחילה ישב בחצי עכוזו על פינת שולחן העבודה שלי, ושם את הסיגאר שלו במאפרתי. אחר כך ישב על הכיסא שלי, לקח פטיש של הבונים החופשיים (שהיה מוצג במוזיאון) והלם בו כמה מהלומות אדירות על השולחן. הוא היה במצב-רוח טוב, וכל פמלייתו שפעה רק עליצות ושמי-חה". איש לא חלם עדיין שיבוא יום כאשר יתן גרינג להיידריך פקודה להשמיד את יהודי אירופה, וכאשר היידריך יתן את ההנחיות בנידון לאדולף אייכמן.

ביקור משעשע היה זה של יוליוס שטריי-כר, בעל השבועון האנטי-שמי הפורנוגרפי דר שטרימר ("המסתער"). האנטי-שמי הי-קיצוני ביותר בגרמניה כולה. באולם הי-כרטיסייה אמר הגאוליטר הפראנקוני הי-מבחיל בהלצה: "הבה נראה אם מישוהו כאן היה בונה חופשי". הוא בחר באקראי בשמו של אחד מאנשי פמלייתו. השם נבדק בכרטיסייה — ולתדהמת הכל נימצא כרטיס שנשא שם זה. אותו נאצי, מעוררי-שטרייכר, היה בונה חופשי.

באחד הימים ביקר במוזיאון איש פחות חשוב, שהביא למיפנה גורלי בחיי אייכמן. "שבתי ליד שולחן-העבודה שלי ליד החי-לון, באולם הבונים החופשיים. . . אז בא פון-מלדנשטיין. אני לא היכרתי אותו עדיין. הוא היה קצין ב-ס.ס. ואני הייתי רב-ט. באותם הימים היה הפער בין הדרגות גדול מאוד. תהום הפרידה בין קצינים וחוגי-רים. . . הוא בא בחברת אדון אחר, שלא היכרתי, הסתכל במוצגים, ביקש ממני להטי-ביר לו פרט זה או אחר. עשיתי זאת כמיטב יכולתי. ואז אמר לי שהוא הקים זה עתה את המחלקה היהודית בלישכה הרא-שית של שירות-הבטחון, ושאל אם אין לי חשק לעבור אליו.

באותם הימים הייתי אומר, כך, ואמץ לכל הצעה, רק כדי להיפטר מן ההדבקה הזאת של החותמות. אמרתי לו, כן".

כך נסגרה שרשרת המיקרים. אדולף אייכ-מן הגיע למחלקה היהודית של ה-ס.ס. דחפו אותו השיעמום — והשאפתנות הגר-בטת של צעיר אכול רגשי נחיתות.

דגל
עגולות
שטוחות
באריזה כפולה
37 אגורות

כמוכן, אמנות מודרנית . . . גם אנו מודרניים. המכונות ושיטות העבודה שלנו הן הוכחה לכך. אך בדבר אחד נשארנו שמרניים: כתימה, כן גם היום, מבוצעת עבודתנו ביסודיות ובאחריות. נסיוננו במשך 25 שנים מביא תועלת לכל בוגד הנמסר לידנו.
פמוך על המומחה —
פמוך על "קשת".
"קשת" מנקה וצובעת.

קשת
KESHET